ΑΡΧΑΙΟΡΡΥΘΜΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Παρθενών

Ἐκ μὲν εἰκόνων ἐδόκουν σε γνῶναι
κεὐθὺς ἀντήσας φιλικῶς ὁμιλεῖν
ὡς συνήθει, φάσμα δὲ τοῦτ' ἐφάνη
δαιμόνιόν τι.

τηλόθεν δ' ὀκνῶ προσορᾶν τὸ θαῦμα
ἐν σκιαῖς λάθρᾳ Προπύλων τεθηπώς,
ὡς ἀγείτων αὐτοτελῶς κρατύνεις
τὴν πόλιν ἄκραν.

ἦ μὲν ἡρώων τινί σ' εἰκάσαιμ' ἄν,
Παρθενών, ἄγχιστα πάλαι γεγώτων,
γῆς γάρ εἰσιν ἡμετέρας, ἀεὶ δ' ἀν-
θοῦσιν ἀγήρῳ.

Τίς δ' ἀλάστωρ χεῖρα προσῆγ' ἀθίκτῳ
τίς σ' ἄτρωτον τραυματίαν ἔθηκεν;
οὐ χρόνος γὰρ πανδαμάτωρ τὰ θεῖ' ἔ-
φθειρε πρόσωπα

οὐδὲ Ῥωμαίων ἀπόμουσος ὕβρις
οὐδὲ μαινόλις Μαρίας λατρεία.—
Βάρβαρος βορρᾶθεν ἔκειρεν ὠμῶς
ναὸν Ἀθηνᾶς.

Ἀλλ' ἐρημωθέντος ἀγάλμαθ' ἁγνὰ
σὸν πέφηνεν εἰλικρινῶς τὸ κάλλος,
οἷον εὔρυθμόν ποτε δημιουργοῦ
κρατὸς ἀνέστη.

οὐ λίθοι βρίθουσι λίθους, συνᾴδει
κῶλ' ἅπαντα μαρμάρινον τὸν ὕμνον
καὶ κλύουσ' ὁρῶντες, ὅτοις Ἀθηνᾶς
σύμφυτος αἰδώς.

Ἡ πρόμαχος

Γεννήσασα πόλιν πόλεων, Διὸς ἔρνος, Ἀθηνᾶ
χαῖρ' ὦ παρθενικὴ προστάτις Ἑσπερίας.

WILHELM KUCHENMÜLLER STUTTGART